

بچوں کی ہو سی

لیکوال: ڈاکٹر معمار حشمت اللہ اتمر
بیخلیک شریک کتب خانہ

Ketabton.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنکلي هوسی

.....

ليکي پوهه:

سرليک: بنکلي هوسی

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

اېډيټور:

د پڅېښتي ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ،، اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت – غويی / کال ۱۴۰۶

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښنالیک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنووني ترې د گټې اخيستنې اجازه نه شته.

بنکلی هوسی

.....

لړلیک

چوپړی

سرلیک

- ۱..... پڅښتنی.
- ۲..... بسم الله الرحمن الرحيم
- ۳..... لیکي پوهه:
- ۴..... لړلیک
- ۵..... ترانې (پیل، شروع، برید)
- ۷..... د یادښتونو له پاره:
- ۸..... کیسه یا داستان:
- ۷۴..... د چاپ شویو کتابونو لېست
- ۷۹..... د کار لاندې کتابونو لېست
- ۸۰..... د امکان او وخت په صورت کې
- ۸۱..... د پڅښتنی څټ

بنکلی هوسی

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إِجْلَالًا
لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خُضُوعًا لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

بی پایه ستاینه او بی حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چي د وجود
مائی او کاینات یی د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل
سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پیژندلو پرته جوړ کړل. هغه د
ذات پوهه، عالي، لوړ او بنکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت
یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه
راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهی او بی
وسی یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

گرانو لوستونکو!

دا ځل می و غوښتل د کوشنیانو (کوچنیانو)، تنکیو ځوا نانو له پاره
بنکلی داستان (کیسه) ولیکم او د خپلو کتابونو مینه والو او لوستونکو
سره یې گډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مېنه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید
اوسي، نوڅکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم
چې د هرې څانگې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ
کړي چې لیکني می توپیر و لري او هم به می مینه وال ډېر شي.

بنکلي هوسی

.....

پاکه ربه!

ز مور له پاره خپله لاره بهي ستونزي كړه، تر څو مور له تا پرته بل
څوك و نه وینو او نه يې پېژنو. ز مور سره مرسته و كړه تر څو مو
په وجود كي د غرور نڅښه پاتي نه شي او د اسلام د دين له سپيڅلو
بنده گانو څخه مو و بولي.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوك چې دا كتاب لولي په ډېر
درنښت هېله كيږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې
كتاب د بيا كتنې له پاره، زما سره گډ (شريكه) كړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

بنکلی هوسی

.....

د یادښتونو له پاره:

..... ۱-

..... ۲-

..... ۳-

..... ۴-

..... ۵-

..... ۶-

..... ۷-

..... ۸-

..... ۹-

..... ۱۰-

ښکلي هوسی

.....

کيسه يا داستان:

په پخوا پير (وختونو) کې زمونږ په هېواد شمال ختيځو ولايتونو کې هوسيو ژوند کاوه او ډېری خلک د هغو لیدو او ځينی نور هم د هغو ښکلو ښکار کاوه.

هغوی ډول ډول وو.

ځينی يې گلداره (خالخالي) او ځينی نور يې ساده او بې خالي وې.

په هغو کې ډېری لږې يې سپينې هم په سترگو کېدې.

سپينې هوسۍ تر نورو په قد يا لوړوالي کې غښتلې، اوچته (لوړې) وې.

د سپينو هوسيو ستروگو رنگونه هم د نورو سره توپير درلود.

د هغوی سترگې شنې او ښکلې وې.

خو د سپينو هوسيو شميره (تعداد) د نورو پرتله ډېر لږ او کله، کله به د هوسيو په رمو کې، تر سترگو کېدل.

هغوی ټول مينه ناک وو.

يوه ځای به گرځېدل او څرېدل.

هيڅ وخت يې يوه د بل سره شخړې نه کوي او تل به لکه خويندو سره گډ ژوند کاوه.

يوه به د بل سره د ستونزو په وخت کې مرستې هم کوي.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

.....

گل خان یوه پوخ بنکاري و.

هغه تل د مرغیو او سویانو بنکار، کاوه.

یوه ورځ چې په ځنکله کې بنکار پسي گرځېد، یوه بنکلي او ټکي لرونکي (خال خالي) هوسی یې د مخي نه په ډېره چټکتیا سره، تېره شوه.

هغه کوبښن وکړ چې پر هغې ډز وکړي.

خو هغه د یوې سترگې په رپ سره، تېره شوه.

گل خان د هغې پسي اخوا دېوا وگرځېد او سوچ یې کاوه چې هغه به و مومي او بنکار به یې کړي، مگر هغه و نه توانېد.

ښکلي هوسی

.....

گل خان به سهار وختي د کور نه و وت او هوسی به يې په ځنگله کې لټوه.

مياشت تېره شوه او هغه و نتوانېد هوسی بيا و ويني.

د هغه له پاره ځنگله ته، تگ راتگ ستونزمن شو.

او! (هوا) مخ په سړېدو شوه.

د ژمي ساړه بادونه پيل شوو.

هغه به تودې او ورينې جامې اغوستي او بيا به په ځنگله کې گرځېده.

د ژمي ساړه پيل شوو، واوره په وړېدو شوه.

په ځنگلو کې ښکار په تپه ودرېد.

مرغان او ژوي به په ندرت سره له کورونو وتل.

گل خان ډېر خپه شو.

څه يې د لاسه هم نه راتلل.

يوه ورځ چې هغه ډېر خپه او په سوچ کې ډوب و، ملگری يې چې خان گل نومېده، هغه پوښتنې ته لار.

هغوی يوه د بل سره روغېر وکړ.

بيا د ژوند ترخې او خوږې پېل شوې.

گل خان هغه ته د هوسی کيسه وکړه.

او هغه ته يې و ويل:

بنکلي هوسی

.....

څو میاشتي د هغې د ویشو په هکله به، هره ورځ ځنگلونو کې
گرځېدم.

هغه بنکلي هوسی مې ونه لیده.

بیا یې و ویل:

زه کوښښ کوم چې هغه و ولم او یا یې ژوندی و نیسم.

ملګري یې و ویل:

دا به ډېره ستونزمنه وي چې هغه بیا و ویني.

هغوی تل په یوه ځای کې نه اوسي.

هغوی لکه کوچیانو، ژوند کوي.

پسرلي کې په یوه ځای، دوبي کې په بل ځای کې وي.

گل خان و ویل:

ماته یوه سوچ راغی، هغه دا چې:

که زه په ځنگله کې یوه جونګره جوړه کړم او البته ژوند وکړم، کېدای
شي هغه بیا وګورم.

ملګری یې و ویل:

بڼه سوچ دی، مګر په ځنگله کې هر راز ژوي وي، کېدای شي تا له
منځه یوسي.

گل خان و ویل:

بنکلي هوسی

.....

زه توپک لرم.

الته به خپل کوکری (د سپي بچی) او پيشو هم له ځانه سره یوسم.

هغوی به زما سره مرسته وکړی.

خان گل و ویل:

ستا خوبنه!

زما یواځې ویل و.

څو دیکي لا نه وې تېرې شوې چې د گل خان بنځي چای راوړ.

بیا گل خان په پیالو کې چای واچوه او دواړو په مزه، مزه چای و څښل.

غرمه شوه.

خان گل له ځایه پاڅید او گل خان ته یې و ویل:

که اجازه وي اوس خپل کور ته ځم.

گل خان ورو ته و ویل:

چېرې ځي؟

غرمه ده.

د غرمې ډوډۍ وخوړه، بیا به دواړه لمانځه ته لاړ شوو.

لمانځه نه وروسته به ته خپل کور ته لاړ شې او څه به بېرته راوگرځم.

بنکلي هوسی

.....

ملگري يې و ويل:

مننه کوم.

ما په کور کې څه نه دي ويلي.

هغوی به ما پسې دېخوا او اخوا سرگردانه شي.

بيا به بل وخت، راشم او د ستا سره به شپه هم وکړم.

گل خان و ويل:

سمه ده!

بيا د خپل ملگری سره تر دروازي و وت.

ملگری يې خپلي مخې پسې لاړ.

گل خان بېرته، کورته ستون شو.

څو ورځې تېرې شوې.

هغه د خپلي پريکړې خبره د خپلي بنځې سره گډ (شريکه) کړه.

هغې هم د هغه د ملگري خبره تکرار کړه.

هغه و ويل:

ته هم سمه او ريښتيا وايي.

خو زه هرو مرو په ځنگله کې يوه جونگره، جوړوم.

بنځې يې و ويل:

بنکلي هوسی

.....

ستا خوبنه!

مگر زه خوشحاله نه یم.

څو ورځي تېرې شوې.

گل خان څه ضروري مواد ورته په پور واخیستل.

بیا یې خپل ملگری و غوښت.

هغوی دواړو په ځنگله کې یوه جونگره، جوړه کړه.

جونگره د لرگو څخه وه.

پر سر یې هم د ونوڅانګې، لښتې او پانې واچوې.

ښکلي هوسی

.....

بيا گل خان خپل ملگري سره پېرته، ستانه شوو.
خان گل خپل کور او گل خان خپل کور ته لاړل.
خان گل د کور جوړېدو پای خبره د خپلي ښځې سره شريکه کړه.
هغې گل خان ته مبارکي و ويله.
هغوی دواړه ډېر خوشحاله شوو.
د بارانونو موسم وه.
گل خان خپلې ښځې ته و ويل:
څه موده به نور هم صبر وکړو تر څو بارانونه لږ بيا به خپله کډه
بار او الته ولېږدوو.
هغې و ويل:
سمه ده!
څو ورځې تېرې شوې.
بارانونه لږ شوو.
گل خان خپل ملگری راو غوښت.
هغوي کالی ټول او غوتې يې وټرې.
گل خان له ځانه سره درې خرې هم راوستې وې.
گل خان شپه د خپل ملگري سره وکړه.
سهار وختي له خوبه پاڅېدل.

ښکلي هوسی

.....

لمړی يې اودسونه او بيا يې د سهار لمخونه وکړل.

د خان گل ښځې سهار چای تيار کړ.

خان گل او د هغه ملگری بارونه په خرو وتړل.

چای يې و څښل.

بيا ځنگله ته روان شوو.

لارې ټولې کړې وړې او لمدې وې.

غرمې وخت کې، هغوی جونگرې ته ورسېدل.

بارونه يې له خرو کوز (کښته) کړل.

هرې خوا ښنه واېښه وو.

خرونه په څرېدوشو.

هغوی هم کالی جونگرې ته، د ننه کړل.

خان گل خپل ملگری سره د شاو خوا ونو ننداره پيل کړه.

ښځې يې هم پر پخلي پيل کړ.

لږ ځنډ وروسته گل خان خپل ملگری ته و ويل:

زه بېرته، کلي ته ځم.

تاسو ته ښه ژوند غواړم.

ملگري يې مننه وکړه.

ښکلي هوسی

.....

گل خان خره مخکې او کلی خوا روان شو.
خان گل هم پيشو له کڅوړې و ويسته او جونگرې کې يې خوشې کړه.
بيا يې د چرگانو پښې خلاصې او د جونگرې مخې ته يې خوشې کړل.
چرگان هم د واښو او ځنگله په دانو خوړو پيل کړ.
ډوډۍ تياره شوه.
هغوی په خوند سره ډوډۍ وخوړه.
ډوډۍ خوړو نه وروسته، گل خان د چرگانو له پاره هم کوشنۍ جونگره جوړه کړه.
بيا اخوا دېخواوو نه يې، وچ لرگي راټول کړل او د جونگرې خوا يې واچول.
اوا(هوا) تياره شوه.
ماښام شو.
گل خان خپلې چرگې او چرگان په کوشنۍ جونگرې کې بند کړل.
پيشو هم د باندې وه او مياومياو يې کاوه.
هرې خوا ورته نوې وه.
بيا جونگرې ته د ننه شوه او نغري خوا ته، کېښناسته.
گل خان او ښځه يې هم جونگرې ته، د ننه شوو.

ښکلي هوسی

.....

دروازه يې وټړه.

ښځې يې تېلې خراغ روښانه کړ.

بيا په نغري کې يې د غرمې پاتې کتغ تود او وروسته يې چايجوش پر سکروټو کېښود.

هغوی ږودۍ وخوره او ورسته يې تريخ چاي پسي هم وڅښل.

لږه ږودۍ يې پيشو ته هم واچوه.

څه ځنډ وروسته بیده شوو.

سهار شو.

نوی ژوند پيل شو.

گل خان به سهار وختی په ځنگله کې گرځېده او ښځه به يې د کور په کارونو اخته وه.

څو ورځې تېرې شوې.

د گل خان ښځې يوه لويه تکړۍ و وېده (جوړه کړه).

هغه يې د جونگرۍ ته نږدې لمر ته کېښوده، تر څو وچه شي.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

گل خان به د هوسۍ خوبونه ليدل.

يوه ورځ سهار وختی چې گل خان غوښتل ښکار ته لاړ شي، پر تکړۍ يې سترگې و لگېدې.

بنکلی هوسی

.....

په ټکری کې څه بنکارېدل.
هغه سترگې و مېنې او بیا یې ټکری ته و کتل.

بڼکلي هوسی

.....

په تکرۍ کې یوه هوسی دوی سپین سویان او څو د سویانو بچیان هم
بڼکارېدل.

ژر یې ټوپک مخه د هوسی خوا و نیوه.

د هغوي پرې پام او هر ژوي، هرې خوا منډې کړې.

گل خان پرې دز و نه کړ، که نه کولای یې شو چې هوسی او یا
سویان و ولي.

هغه له ځانه سره و ويل:

کېدای شي هغوی هره شپه په تکرې کې تېره او بلد شي.

گل خان په سوچو، سوچونو کې وړاندې لاړ.

اخوا دېخوا یې و کتل.

په ونو کې مرغانو سندرې ويلي.

هغوی بڼکلي غبرونه (آوازونه) درلودل.

بیا لږ نور هم وړاندې لاړ.

مخې ته یې څو خړې مرغې پر ځمکه وليدې.

پر هغو یې ډز وکړ.

لس یې په کې و ویشتي.

په منډه ویشتل شویو مرغيو ته یې ځان ورساوه.

ټوپک یې پر ځمکه کېښود.

بنکلی هوسی

.....

ژر يې چاکو(چاقو) له جبه راوويست او د مرغیو په حالولو يې پيل کړ.

تولي ویشتل شوي مرغی يې، حاللي کړي.

بيا يې د جب نه کڅوړه و وېسته او حاللي کړي مرغی يې په کي واچوي.

بيا يې خپل چاکو په شنو وانبو پاک، چاکو يې کات او بيا يې جب ته د ننه کړ.

توپک يې پر اوږه کړ او خپلي جونگري خوا روان شو.

جونگري ته ورسېد.

بنځه يې پر جالرو اخته وه.

پېشو او چرگي د جونگري خوا، گر خېدل.

گل خان خپلي بنځي ته و ويل:

دا مرغی واخله او غرمې ته ترې کلولي (کوفته) جوړه او پخه کړه چې په خوند يې وخورو.

بنځي يې و ويل:

سمه ده!

هغې مرغې واخيستي او پر پاکولو يې پيل کړ.

گل خان هم اوبو پسې لاړ او څو منگي اوبه يې راوړي.

بنځي يې هم مرغی پاکي او پر پخلي يې پيل کړ.

بنکلي هوسی

.....

غرمي ډوډۍ تياره شوه.

هغوی په خوند سره ډوډۍ وخوړه.

ورځ تېره شوه او ماښام شو.

پاتې کلولي يې د شپې تاوده او ويې خوړل.

بيا ویده شوو.

سهار شو.

گل خان بيا د نورو ورځو په شان وختي له خوبه پاڅېد، د لمانځه نه وروسته يې چای و څښل او د جونگرې نه د باندې شو.

بيا يې سترگې په ټکرۍ ولگېدې.

گوري چې بيا په ټکرۍ کې هوسی او سويان بنکاري.

گل خان ورو، ورو خپل ځان يوې ونې ته ورساوه او ځان يې د هغې ډډ ته پټ کړ.

بيا يې د هغو په ننداره پيل کړ.

پوره يوه گړۍ يې د هغوی ننداره وکړه.

هوسی د سويانو سره مينه درلوده.

کله به يې د ټکرۍ نه توپ او پر ځمکه به يې توپونه وهل او بيا به بېرته ټکرۍ ته راتلل او کېناستل.

گل خان وروسته د يوې گړۍ ورو، ورو د ونې شا نه (څټ نه) لري او خپل بنکار پسې لار.

ښکلي هوسی

.....

هغه بيا څه مرغی و ویشتي او کور ته يې راوړې.

هغه د سويانو او هوسيو ښکار بند کړ.

گل خان د دوپېو ورځو سهارنۍ کيسه خپلې ښځې ته بيان کړه.

هغه خوشحاله شوه او گل خان ته يې و ويل:

ماته يوه چل راپه ياد شو.

گل خان و ويل:

څه چل؟

ښځې يې و ويل:

چل داسې دی.

ته هر ماښام توکړۍ لږ، لږ جونگرې ته نږدې کوه، و به گورو چې هغوی هم په توکړۍ په سې راځي او که نه.

گل خان و ويل:

داڅو ښه چل دی.

هغه ماښام د جونگرې نه د باندې شو او توکړې يې څو متره جونگرې ته نږدې کړه او خپله بېرته جونگرې ته ننوت.

سهار و ختي بيا له جونگرې و وت او توکړۍ ته يې و کتل، گوري چې هوسی او سويان په توکړۍ کې بيده دي.

گل خان لږ تکرۍ ته ور نږدې شو.

بنکلي هوسی

.....

هوسی له خوبه وینه شوه او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي.

گل خان پوی شو چې هوسی غواړي سویان را ویني او له ځایه وتښتي.

په دې وخت کې هغه بېرته شا (څټ) ته شو او خپله لاره یې چپه کړه.

ځنگله منځ ته لاړ او څه مرغان یې ښکار او کورته یې راوړل.

بنځي یې د نورو ورځو په شان کټوه (دېگي) باندي او ښوروا یې پخه کړه.

بیا هغوی ښوروا وخوړه او په کیسو یې پیل کړ.

بنځي یې و پوښتل:

نن سهار څه کیسه شوې وه؟

هوسی او سویان په ټکرۍ کې ول؟

گل خان و ویل:

هو!

د نورو ورځو په شان هغوی په ټکرۍ کې بیده وو.

زه لږ وړ نږدې شوم مگر هوسی له خوبه پاڅېده او غوښتل یې چې سویان هم له خوبه پاڅوي، زه پوی شوم چې هغوی غواړي له ټکرۍ نه وتښتي.

ښکلي هوسی

.....

خو زه بېرته په شا (څټ) شوم او هغوی مې الته ارامه پرېښودل.

ښځې يې و ويل:

ډېر ښه کار دې وکړ.

ورو، ورو هغوی به زمونږ سره بلد شي.

گل خان و ويل:

خدای وکړي.

په کیسو، کیسو کې ماښام شو.

بیا ښځې يې و ويل:

اوس لاړ شه او ټکرۍ د چرگانو جونگرې خواته کېږده بیا سهار وگوره چې څه کیسه ده.

هغه له جونگرې و وت او ټکرۍ يې د چرگانو جونگرې خوا ته کېښوده.

بیا بېرته جونگرې ته ننوت او دروازه يې وتړه.

سهار بیا له خوبه پاڅېد.

دروازه يې په کراره خلاصه کړه.

ټکرۍ خوا ته يې و کتل.

هوسی او سویان د نورو ورځو په شان په ټکرې کې بیده وو.

گل خان ورو، ورو خپله لار، چپه کړه او ښکار پسې لاړ.

ښکلي هوسی

.....

مياشت تېره شوه.

هوسی او سويان د گل خان، گل خان ښځې، پيشو او چرگو سره بلد شوو.

هغوی به يوه د بل سره مستی او کله به په تکرۍ کې سره يوه ځای کېناستل او بیده کېدل.

څه موده وروسته يوه غرخه هم د گل خان جونگرۍ ته راغی او الته د د ټولو سره بلد شو.

په لمړۍ ورځ به ډير بېريده چه گل خان ورته زیان (نقصان) ونه رسوی، بیا وروسته له څو ورځو پوی شو چې هغه ېې ضرره او د ژویو سره مینه لري.

غرخه هم کله نا کله به ېې د چرگانو او پيشو سره لوبې کوي.

کله به د پيشو او چرگانو سره د جونگرۍ نه لرې تلل او الته به گرځېدل، په کوشنۍ بيالي کې به گډېدل.

اوبه به ېې څښلې.

کله به يوه په بل باندې اوبه پاشلې.

هغوی ډېر خوښ او د خوښۍ نه پک ژوند پیل کړ.

داسې ښکارېدل چې يوه د بل په خبرو پوهېږي.

گل خان او د هغه ښځه هم ډېر خوشحاله شوو چې د غرخه، هوسی او سويانو څېښتنان شوو.

بنکلی هوسی

.....

اوس هغوی یوه پیشو، دوی چرگاني، یوه غرخه، هوسی او څلور
سپین سویان لري.

وختونه تېر شوو.

منی شو.

گل خان د غرخه، هوسی او سویانو ژمي له پاره وابنه راټولول او
جونگري ته نږدې یې خری کول، تر څو په ژمي کې هوسی او
سویان پرې ماړه کړي.

بیا یې وغوښتل چې غرخه او هوسی له پاره کوشنی جونگره جوړه
کړي ترڅو په ژمي کې د هغوی ساړه و نه شي.

هغه څو ورځې په ځنگله کې و نو ځانگې او لښتي پرېکې کړې او
یوه جونگره یې د غرخه، هوسی او سویانو له پاره جوړه کړه.

په لمړۍ ورځ هوسی جونگري ته، نه د ننه کېده او ډارېده چې په
کې کوم چل نه وي.

هغې له پیشو وغوښتل چې جونگري ته د ننه شي او وگوري چې په
کې کوم چل نه وي.

پیشو، هوسی ته و ویل:

ته مه وېرېږه.

زه شپږ کاله د مخي له گل خان سره آشنا شوم.

هغه بڼه سړی او مهربانه دی.

هیڅوک د هغه نه ترخه یادونه نه لري.

زه به لمړی الته د ننه شم.

بڻڪلي هوسي

.....

بنکلی هوسی

.....

هوسی و ویل:

مننه کوم.

راځه لمړي زما کور ته لاره شه او وگوره چې زما کور بنکلی دی
او دا کور؟

پیشو ومنه او د هوسی سره د هغې کورخوا ته روانه شوه.

په خبرو اترو لاره لنډه شوه.

هغوی د هوسی کور ته ورسېدل.

بیا هوسی و ویل:

دا سوری ویني؟

پیشو و ویل:

هو!

دا زما کور دی.

پیشو و ویل:

کور د پاسه گلان هم بنکاري.

گلان تا کرلي؟

هوسی په خندا شوه او ویي ویل:

نه!

په خپله شنه شوي دي.

بنکلي هوسي

.....

پيشو و ويل:

کولای شم ستا کور کي د ننه وگرځم؟

هوسي و ويل:

بنکلي هوسی

.....

هو!

کولای شي.

پيشو کور ته، د ننه او هوسی د باندې څارنه کوه.

څو دیکي وروسته پيشو د باندې شوه او و يې ويل:

ستا کور ډېر تياره او راز، رازحشرات لکه:

ماران، لږمان، غونډل، سمسارې او نور حشرات په کې ليدل کېږي

کوم چې کولای شي تا و چچي او له منځه يوسي.

بله مهمه خبره دا ده چې ستا کور ډېر نم لري.

کېدای شي تا ته زیان و رسوي.

بيا هغوی بېرته راروان شوو.

په لاره کې يې پيشو ته و ويل:

مننه کوم.

ته ډېره مهربانه يې.

زمونږ دوستی به تل وي.

په لاره کې د يوې کوشنې هوسی سره مخ شوو چې مور يې پيرانگ

خوږې وه او هغه يوازې پاتې شوې وه.

هغه هوسی ته نږدې او هغې ته يې و ويل:

زه کولای شم ستاسو سره ژوند وکړم؟

بنکلی هوسی

.....

هوسی و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

پیشو و ویل:

ته به له مونږ سره لاره شي.

هغي و پوښتل؟

ستاسو کور چیرته دی؟

پیشو و ویل:

ز مونږ کور په ځنگله کي دی.

مونږ د گل خان سره گډ ژوند کوو.

بيا کوشنی هوسی و پوښتل:

گل خان څوک دی؟

بيا پیشو ورته ټوله کیسه بیان کړه.

کوشنی هوسی ډېره خوشحاله شوه.

بيا يې د لويې هوسی، پیشو نه مننه وکړه او درېواړه د هوسی نوي

کور خوا ته، روان شوو.

هغوی هوسی نوی کور ته ورسېدل او لمړی پیشو خوني ته د ننه

شوه او ويې ویل:

راځئ!

بنکلی کور دی.

بنکلی هوسی

ښکلي هوسی

.....

څه موده تېره شوه.

گل خان خپلي ښځې سره کلي ته لاړ.

د چرگانو او سويانو ساتنه د پيشو تر غاړې شوه.

هغوی څو شپې او ورځې الله تېرې کړې.

بيا بېرته خپلي جونگرې ته، ستانه شوو.

هغوی له ځانه سره اوږه، وريجي، غوري، لوبيا، نخود، چای، بوره، صابون، اور لگيد او نور د کور ضروري شيان يې له ښاره اخيستي او خپلي جونگرې ته يې راوړل.

گل خان د چرگو، سويانو او هوسيو په ليدو سره ډېر خوشحاله شو. څو ورځې تېرې شوی.

کوشنۍ هوسی هم بلده شوه.

هغه به هم د ورځې د بلې لويې هوسۍ، پيشو او سويانو سره گرځېده او د شپې به بېرته، کور ته راتلل.

مياشت تېره شوه.

کوشنۍ هوسی ترې تمه شوه.

ټول د هغې په لتون کې شوو.

هغې د کور لاره ورکه کړې وه.

هرې خوا به يې کتل.

بڻڪلي هوسي

ښکلي هوسۍ

.....

هغه به د ورځي په ځنگله کي څرېده.

د شپي به له ډاره د ځنگله نه د باندې ویدېده تر څو کوم ځناور يې و نه خوري.

څو ورځي تېرې شوې.

نه گل خان وتوانېد چې هغه و مومي او نه هوسۍ د خپل کور لاره.

هغه ډېره خواشيني وه.

څو ورځي نورې هم تېرې کړې.

يوه ورځ هغه په ځنگله کي څرېده چې د يوه ښکاري ورته پام شو.

د ښکاري سره بادې توپک و.

هغه ورو، ورو د ونې شا (څټ) ته پټ شو.

هوسۍ څرېده او ښکاري يې نه و ليدلی.

هغه لرې وه.

ښکاري سوچ کاوه چې په يوه ټک به هوسۍ و ولي او بيا به يې حلاله

او کورته به يې وېسي.

بيا يې په توپک کي ساچمه کېښوده او پر هوسۍ يې ډز وکړ.

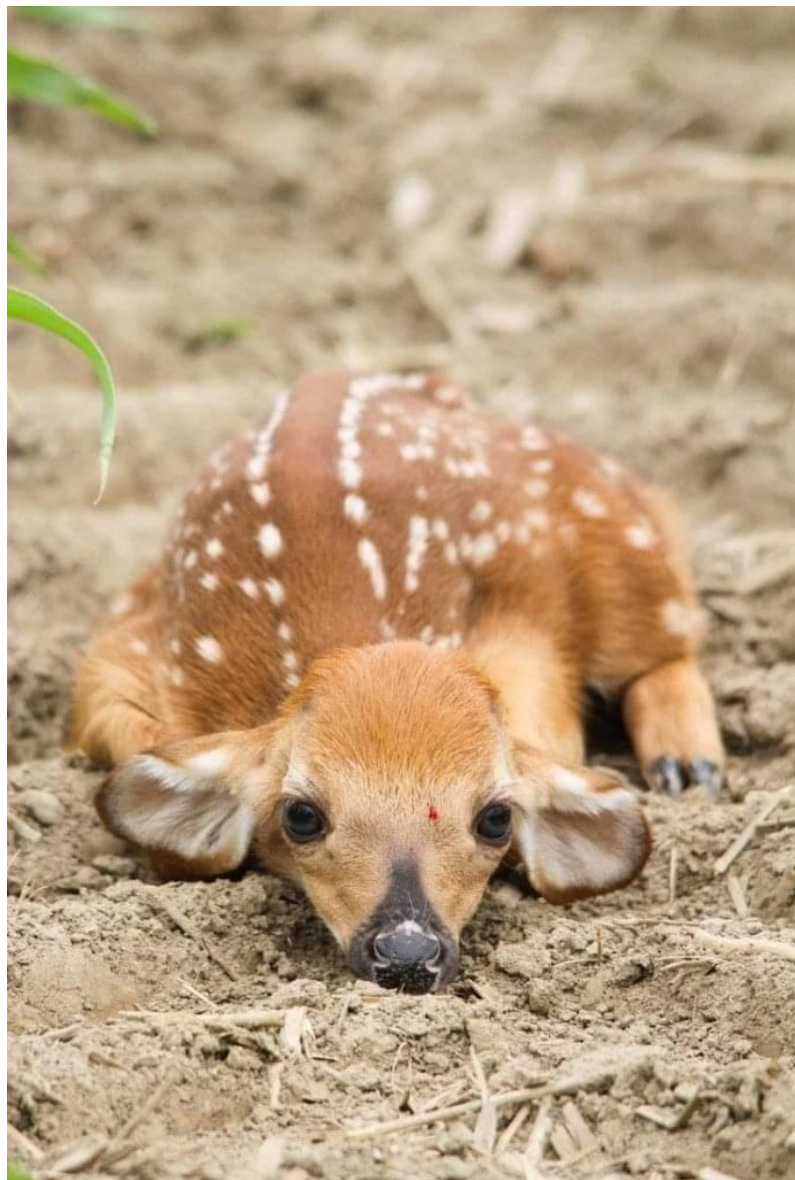
هغه يې په وچولي کي و وېشته.

بيا يې د هوسۍ پسې منډۍ کړې.

هغه لږه ژوبله او له سيمې وتښتېده، بيا په يوې دښتې کي دمه شوه.

بنکلی هوسی

.....

ښکلي هوسی

.....

څو ورځې تېرې شوې.

د هغې د اوچلي درد ډېر شو.

څوک هم نه وه چې د هغې سره، مرسته وکړي.

گل خان، لویه هوسی، سویان او پیشو به د هغې پسې سرگردانه
گرځېدل.

مگر د هغې نه کوم څرک نه لگېده.

پیشو به په ونو کې خته او د اوچتو څانگو نه به یې هرې خوا کتل.

څو ورځې نورې هم تېرې شوې.

یوه ورځ پیشو ونې ته وخته او په لیدو یې پیل کړ.

اخوا دېخوا یې وکتل.

نا بېره یې پام کوشنۍ هوسی ته شو.

بیا یې چیغه کړه.

هغه ده!

پیدا شوه.

تولو منډې کړې.

هغه په چټکۍ سره، بېرته راکښته شوه.

پیشو مخکې نور ورپسې او ټول هغې ته نږدې شوو.

په خوشحالی سره هغې سره یې روغېر وکړ.

بنکلی هوسی

بنکلي هوسی

.....

هغه هم ډېره خوشحاله شوه.

بيا لويې هوسی و ويل:

راځه چې کور ته ځو!

هغې و ويل:

درېدی نه شم.

سر مې خرڅېږي .

لويې هوسی و ويل:

ته ودرېږه.

هغه ودرېده.

لويې هوسی ورته و ويل:

ودرېږه او لږ پانې وخوره.

هغه ودرېده او ويې ويل:

خوله مې نه رسېږي.

پيشو و ويل:

دا ده زه ونې ته څېرم او ځانگه تا ته، تېټه وم.

هغه ونې ته وخته او ځانگه يې ټيټه کړه.

کوشنۍ هوسی هم د ونې په پانو خورو پيل کړ.

بنکلی هوسی

.....

هغې په مزه مزه پانې وڅوري او ويې ويل:
اوس مې په پښو کې دمه پيدا شوه، کولای شم د تاسو سره کورته،
لاره شم، بيا هغه کورته لاړه.

بنکلی هوسی

.....

بنکلي هوسی

بیا لویی هوسی و پوښتل:
وچولی دي ولي زخمي دي؟
هغي ورته ټوله کيسه بيان کړه، بیا لویی هوسی و ويل:
راځه چي د ځنگله منځ ته لاړ شو او البته درته څه بوتې او گلان
بنيم، هغه وخوره ته به جوړه شي.
هغي ومنه او دواړه لاړل.

بڻڪلي هوسي

.....

بڼکلي هوسی

.....

څو ورځې تېرې شوې.

هغه بڼه نه شوه.

د گل خان هغې ته پام شو او هوسی ته يې وويل:

اوچلی دې نه دی بڼه شوی؟

هغې و ويل :

نه!

تر اوسه نه دی بڼه شوی.

بيا گل خان د حیوانی کلینیک په لټه شو.

کلینیک ځنگله ته، نږدې وه.

گل خان حیوانی کلینیک ته لاړ او البته يې د کوشنی هوسی په هکله
داکترانو سره خبرې وکړې او د هغوی يې و غوښتل چې هوسی ته
دوا ورکړي.

داکترانو و ويل:

هغه دلته راو له چې معاینه يې کړو.

بې له معاینې څارویو ته دوا نه ورکوو.

گل خان هر څه کوښښ وکړ، خو داکترانو د هغه خبره و نه منه.

گل خان بېرته ځنگله ته ستون شو.

بنکلی هوسی

.....

خبره یې د هوسی سره شریکه او هغې هم ومنه او سبا حیوانی کلینیک ته لاړل.

ښکلي هوسی

.....

ډاکټر هغه معاینه کړه.

بيا يې گل خان ته و ويل:

د هغې په سر کې ساچمه بنده ده.

ښه به دا وي چې هغه دلته عمليات کړو.

گل خان و پوښتل:

څو ورځې به دلته پاتې شي؟

ډاکټر و ويل:

دوې اونۍ به هغه دلته پاتې شي.

گل خان و ويل:

خواره به هغې ته څوک ورکړي؟

ډاکټرو وی:

دلته هرڅه به پيسو(مفته) دي.

مونږ ورته ښه و اښه او دوايې ورکوو.

ته سوچ مه کوه!

هغه به ډېر ژر ښه شي.

گل خان و ويل:

زه کولای شم دلته پاتې شم؟

بنکلی هوسی

.....

داکتر و ویل:

نه!

تا ته اړتیا نه شته.

مونږ خپل کوبښن کوو، ته دوی اونی وروسته راشه.

هغه ومنه او کور ته لاړ.

ښکلي هوسۍ

.....

هوسۍ څو ورځې په حيواني کلينک کې پاتې شوه.
الته به يې تازه واښه خوړل.
داکترانو به ورته دوا هم په وخت سره ورکوه.
هغه په لس ورځو کې بېرته ښه شوه.
دوې اونۍ پوره شوې.
گل خان حيواني کلينک ته لاړ.
الته يې د هوسۍ پوښتنه وکړه.
داکترانو هغه د هوسۍ کټ ته يووړ.
د گل خان په ليدو سره هوسۍ له ځايه پاڅېده.
گل خان ډېر خوشحاله شو او د داکترانو نه يې مننه وکړه.
بيا يې هوسۍ ته و ويل:
څنگه يې؟
هغې و ويل:
ښه يم.
بيا يې داکترانو ته و ويل:
کولای شوو کورته لاړ شوو.
هغوی و ويل:

بڼکلي هوسی

.....

هو!

مگر په هوسی به پام کوي.

هغه و ويل:

سمه ده!

بيا هوسی و ويل:

زه دلته د کوتي (د خره بچي) سره بلده شوم.

هغه هم غواړي چې زما سره لاړ شي.

گل خان و ويل:

هغه چيرته دی؟

هوسی و ويل:

هغه د کلينیک په انگر کي دی.

هغوی د کلينیک انگر ته لاړل.

کوتی هم بڼکلی و.

هغه د داکتر تر درملني لاندې و.

هغوی کوتي ته نږدې شوو.

کوتی ډېر خوشحاله شو.

گل خان داکتر ته و ويل:

بڼکلي هوسی

.....

کولای شوو کوتی هم له ځانه سره بوځو؟

ډاکټر و ویل:

اوس نه!

هغه تر درملنې لاندې دی.

بیا کوم بل وخت.

گل خان او هوسی ډېر خپه شوو.

هوسی کوتي ته نږدې شوه.

هغه ته یې و ویل:

ته مه خپه کېږه.

مونږ به تا پسې راشو.

هغه و ویل:

سمه ده!

کومه ستونزه نه شته.

بیا یې له هغه نه خدای پاماني واخیسته او ډاکټر ته یې و ویل:

د هغه بڼه درملنه وکړه.

مونږ به څو ورځې وروسته د هغه پسې راشو.

ډاکټر و ویل:

سمه ده!

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

.....

هغوی بیا د داکترانو سره خدای پامانی وکړه او ورو، ورو د حیوانی کلینیک نه و وتل او کور خواته، روان شوو.

په لاره کې گل خان هغې ته ډېر نصیحتونه وکړل.

له هغې یې و غوښتل تر څو یواځې اخوا دېخوا لاړه نه شي.

هغې و منه او گل خان ته یې ډاډ ورکړ.

هغوی کور ته ورسېدل.

پیشو غږ کړ.

میاو میاو (هغوی راغلل)

ټولو له هرې خوا منډې کړې.

ټول خوشحاله شوو.

بیا ټولو و ویل:

بنه شو چې هوسی بنه شوه.

نور به هغه یواځې نه پرېږدو چې چېرته لاړه شي.

هوسی هم و ویل:

سمه ده!

ټول به یوه ځای گرځو او د کور نه به ډېر لرې نه گرځو.

گل خان و ویل:

سمه ده!

بنکلی هوسی

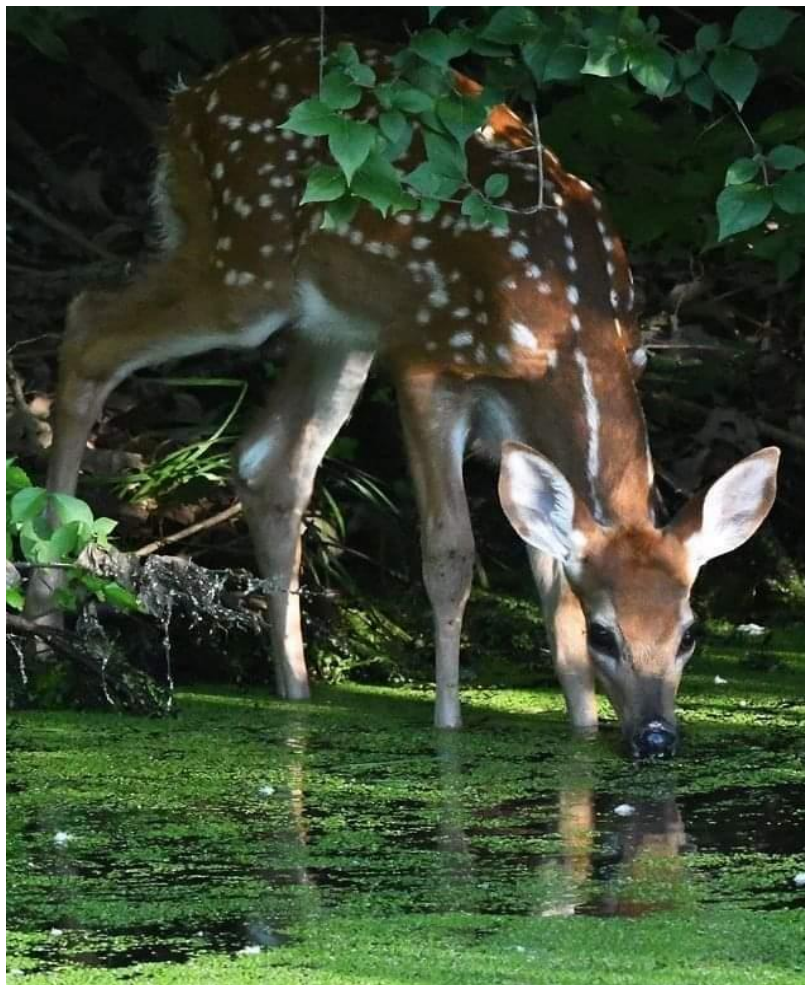

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

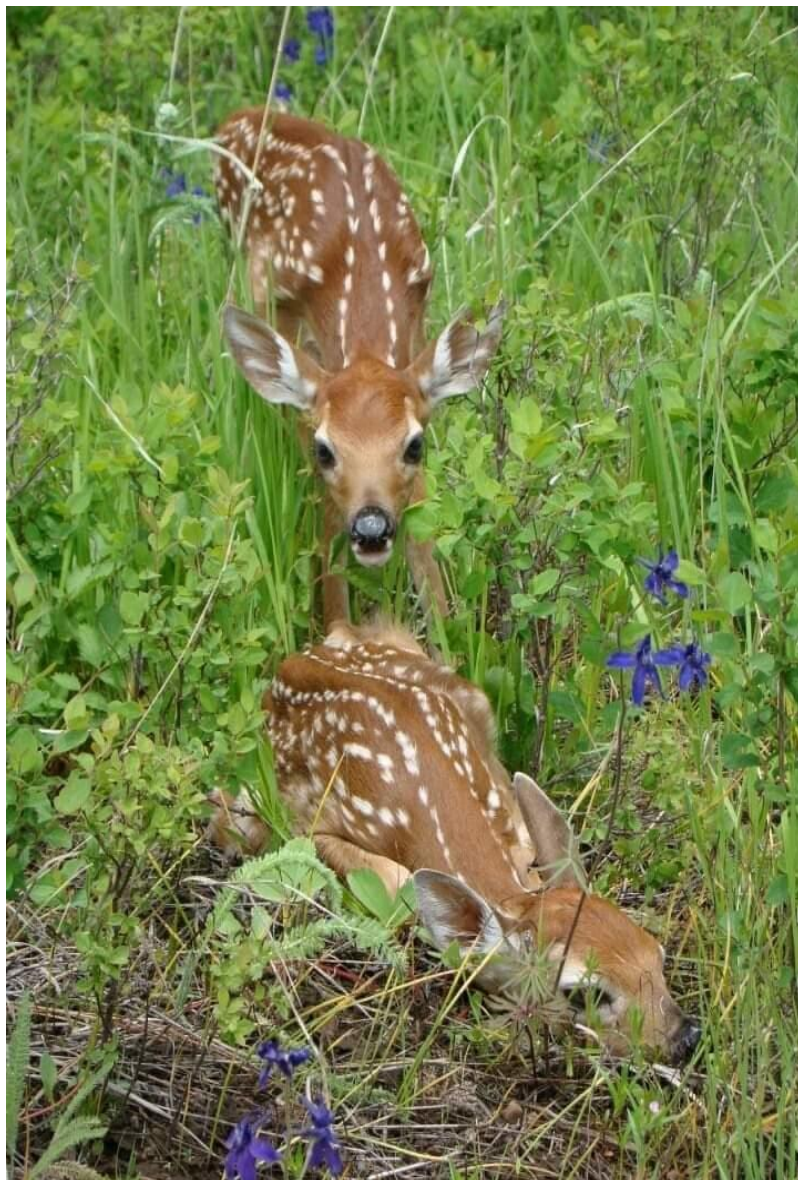

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

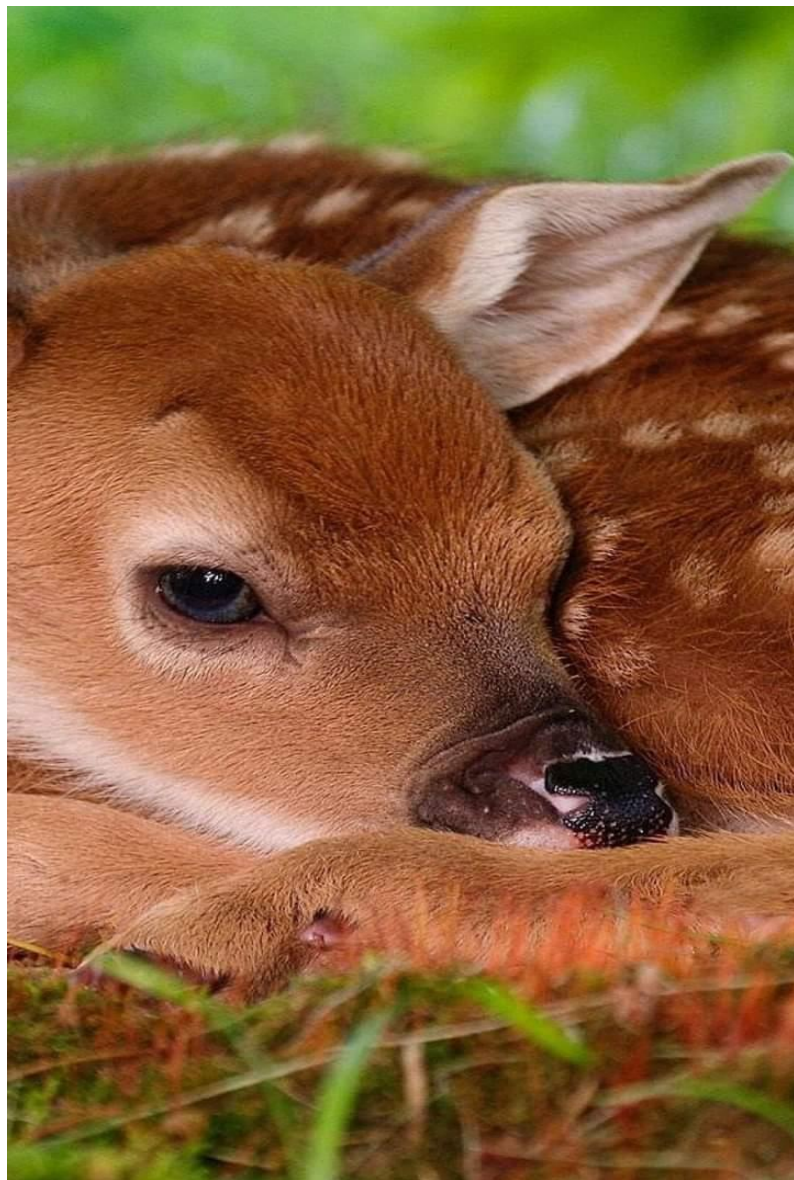
بٺکلی ھوسی

.....

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

.....

بنکلی هوسی

بنکلی هوسی

.....

ښکلي هوسی

.....

څه موده تېره شوه.

ژوي به ټول يوه ځای گرځېدل.

هوا سپر شوه.

واوره په ورېدو شوه.

گل خان له ورايه د ژمي له پاره چمتوالی درلود.

هغه د ژويو د پاره واښه درلودل.

يوآخي د اوبو ستونزه وه.

اوبه هم يخ و وهي او د واورو لاندې شوې.

گل خان به سهار وختي د خپلې ښځې سره له کوره واته او په پلاستيکي لوښو کې به يې او به راوړې.

هغه به لمړي يخک ما تاوه او بيا به يې لوښي ډکول.

وروسته به دواړو کور ته وړل.

الته به يې په لوی ديگي کې اچوې، بيا به هر يوه په خوند سره څښي.

د ژمي ورځې تېرېدې.

او(هوا) مخ په ښه کېدو شوه.

پسرلی راغی.

هغوی ټول خوشحاله شوو.

بنکلي هوسی

.....

سختي ورځې تېرې شوې.

هرې خوا وايښه او گلان را شنه شوو.

مر غی، بیا راغلي.

چرگانو يي هم پر هگيو راغلي.

هگي يي تر چرگي کښنوي.

گل خان هم خوشحاله شو.

خپل توپک يي پاک کړل.

بيا يي په بنکار پيل کړ.

پای

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماري افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تخیک (گامی به سوی نړی انجینری) جلد اول
۵. رسم تخیک (گامی به سوی نړی انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهر)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱۴. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱۵. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱۶. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

-
۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چپر ته چي قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معماری کې)
۲۶. مدرنه جوما تونه ،، پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه - مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
- (تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی
تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او گلچین (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خيرالله مخدوم

- (جلد اول)
۳۹. برف ها آب ميشود
۴۰. رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجینری) جلد سوم
۴۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
۴۲. بودا ښکاري (پښتو ناول)
۴۳. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
۴۴. د اسلامي معمارۍ پيل
۴۵. حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
۴۶. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد دوم)
۴۷. د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه گړۍ کې (پښتو ناول)
۴۸. حشمت خان د کلا معماري
۴۹. د افغان الک او آذري جلی مينه (پښتو ناول)
۵۰. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
۵۱. د يوې ښونکې مينان په يوه ټولگي کې (پښتو ناول)
۵۲. د ژرنده گړي ماما مينه (پښتو ناول)
۵۳. په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختگ
۵۴. شپنه ادې (پښتو ناول)
۵۵. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
۵۶. د مينې تاو (پښتو ناول)
۵۷. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او گړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجینرانو (انجینرانو) له پاره
۵۸. مجموعه از دروس دينی مولوي صاحب خيرالله مخدوم
- (جلد سوم)
۵۹. سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواږه ملگري (پښتو ناول)

۶۰. د یوې میاشتي **ناوې** (پښتو ناول)
۶۱. دڅاڅکو هار (د یوه سړی لنډې کیسې)
۶۲. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
۶۳. کوشنۍ سوداگره (پښتو ناول)
۶۴. د کابل ښار معماري - **بي بي مهر**
۶۵. سرغندوی (ناب، مشهور) پوږي
۶۶. ډارونکی سپلاډ (پښتو ناول)
۶۷. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
۶۸. د پخوانیو جوماتونو **توپیر** د نن سره
۶۹. د مور **وژونکی (قاتل)**، (پښتو ناول)
۷۰. د مور مېړه (پښتو ناول)
۷۱. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد چهارم)
۷۲. لېونی **ملا** (پښتو ناول)
۷۳. **خوان شهید** (پښتو ناول)
۷۴. **توده برستن** (پښتو ناول)
۷۵. نورک اکا (پښتو ناول)
۷۶. غریبک (پښتو ناول)
۷۷. د ژوند **خوړې** او **ترڅې** (پښتو ناول)
۷۸. الماء [دیارلس کلنه فلسطینی انجلی تر نږدې ودانۍ (پښتو ناول)]
۷۹. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم
(جلد پنجم)
۸۰. ادبي لښتې / چوب ادبی
۸۱. د ښاروالۍ کاریگر (پښتو ناول)
۸۲. د خاورو لاندې ښار (د عینک مسو کان ته څېرمه)
۸۳. شهرۍ زیر خاک (نزدیک معدن مس عینک)

بڼکلي هوسۍ

.....

۸۴. ساختمان های کانتینری
۸۵. کانتینري ودانۍ
۸۶. Architecture of Buddhist temple in Kabul city
۸۷. بڼکلي هوسۍ (پښتو کیسه)

بڼکلي هوسی

.....

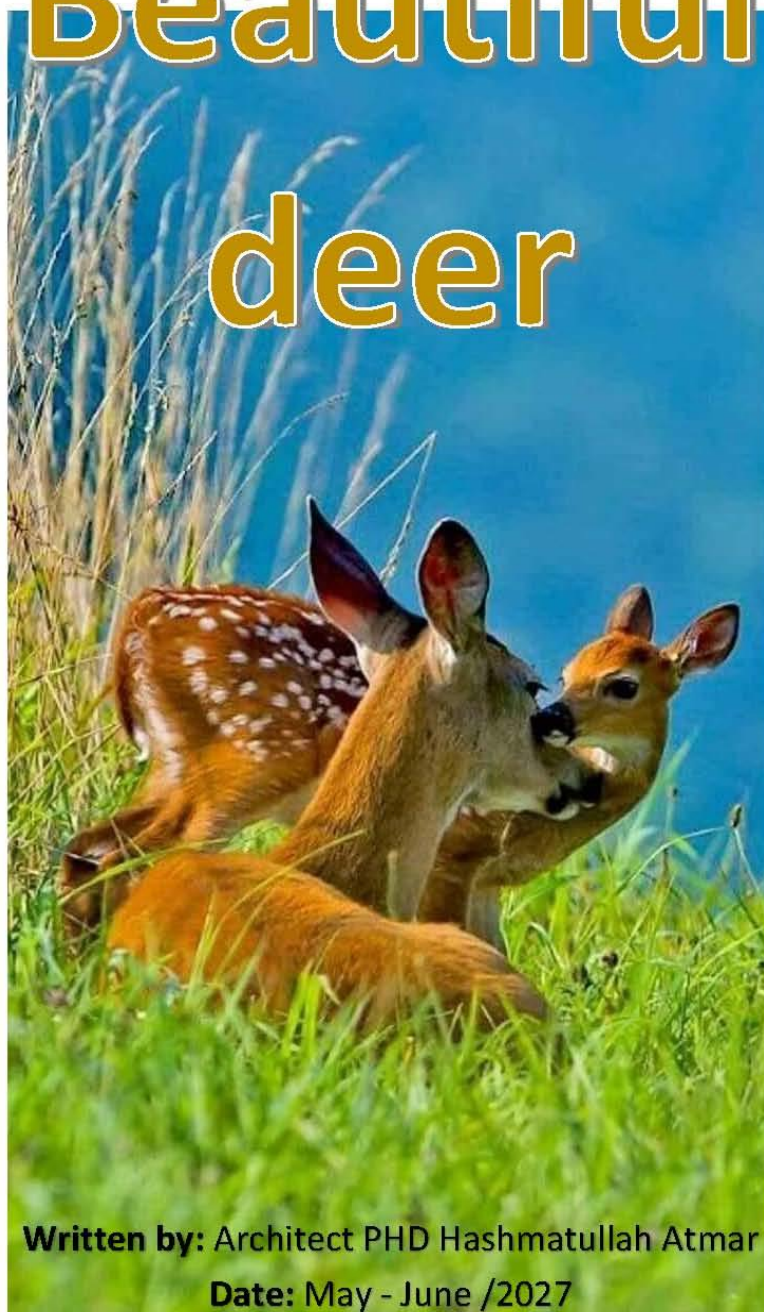
د کار لاندې کتابونو لېست

۱. هنر خطاطی و میناتورۍ در مراد خانی
۲. هنر کلالي در مرادخانی
۳. لیونی لبوه
۴. سپین کارغه
۵. سور تنور
۶. خړه بیزو
۷. بندي مرغه
۸. بي وخته باران
۹. د ژوند پای

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
۴. ارتباط گذشته، حال و آینده در معماری
۵. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
۶. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

Beautiful deer

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: May - June /2027

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English